

Supplerende svar (6/5 98)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigsadvokaten og Foreningen af Politimestre i Danmark, hvortil der henvises.

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

»Indledningsvis skal jeg henvise til »Beretning afgivet af arbejdsgruppen vedrørende videoafhøring af børn« (maj 1995), som tidligere er fremsendt til Justitsministeriet.

Det må anses for at være helt almindelig praksis, at politiet optager afhøringer af børn i sædelighedssager på videobånd.

Optagelsen af afhøringen på videobånd sker dels for at sikre barnets forklaring på et tidligt tidspunkt i efterforskningen, inden barnet fortrænger oplevelsen eller udsættes for påvirkning fra omgivelserne, dels for – hvis retten tillader det – at kunne benytte videobåndet som bevismiddel under domsforhandlingen i stedet for at udsætte barnet for ubehaget ved at skulle afgive forklaring som vidne i retten.

Beslutningen om at optage en afhøring af et barn på video træffes af politiet. Spørgsmål om efterforskningskridtets lovlighed kan af forsvaren eller den sigtede indbringes for retten i medfør af retsplejelovens § 746.

Videooptagelsen med afhøringen har karakter af en politirapport og kan kun med rettens tilladelse benyttes som bevismiddel under domsforhandlingen, jf. retsplejelovens § 877, stk. 3. Tillades forevisningen af videooptagelsen, afgør retten, hvilken betydning forevisningen skal tillægges som bevismiddel.

Der har gennem de senere år udviklet sig en praksis, hvorefter retten i vidt omfang meddeler tilladelse til forevisning af videoafhøringer af børn i sædelighedssager, såfremt visse betingelser er opfyldt. Det er således en betingelse, at forsvaren – typisk fra et tilstødende lokale – har haft mulighed for at overvære afhøringen, jf. retsplejelovens § 745, stk. 3, og har haft adgang til via den afhørende polititjenestemand at stille spørgsmål til barnet.

Optagelse og forevisning af videoafhøringer er som det fremgår således ikke noget bevisteknisk krav i sædelighedssager mod børn.»

Foreningen af Politimestre i Danmark har oplyst:

»at det er almindelig praksis, at der ved afhøring af børn i sædelighedssager foretages en afhøring, der optages på video.

I disse sager vil politi og anklagemyndighed i videst muligt omfang skåne børn for den belastning, det kan være for dem at skulle afgive vidneforklaring i en retssal i et for dem skræmmende miljø og under overværelse af mange personer.

For at undgå dette, foretages afhøring af børnene i et dertil indrettet lokale, hvor afhøringen optages på videobånd.

For at sikre afhøringens bevisværdi som alternativ til en vidneforklaring i retten, foretages afhøringen i overværelse af den sigtedes forsvarer, der sammen med anklagemyndighedens repræsentant og barnets bistandsadvokat kan overvære afhøringen via en skærm i et tilstødende lokale. Afhøringen af barnet foretages af en kriminalassistent eller en politijurist. Tilhørerne har lejlighed til at få stillet spørgsmål til barnet gennem den person, der foretager afhøringen.«

Spm. nr. S 292

Til statsministeren (27/4 98) af:

Tove Fergo (V):

»Er statsministeren parat til at udskyde forslaget i regeringsgrundlaget om en sammenlægning af HS og Københavns Amts sygehuse, hvis HS og Københavns Amt intensiverer det samarbejde, der allerede er i gang på en lang række områder?«

Begrundelse

HS og Københavns Amt samarbejder allerede på følgende områder: fælles Amager Hospital, lokal sygehuse betjening af Hvidovre Kommune og Ryvang Øst, samordnet Københavns Universitets Hospital, fælles visitationsretningslinjer og ventelisteorientering til praktiserende læger, tæt koordination om kvalitetsudvikling og information, fast samarbejdsaftale for yderligere at udvikle og koordinere sygehusdriften bedst muligt, præcisering af den fælles opgave at sikre kvalitets- og effektiviseringsgevinster ved koordineret planlægning, månedligt samarbejdsorgan med de to amtsborgmestre/sygehusudvalgsformænd. Endvidere har amtsrådet for budget 1998 vedtaget, at der skal ske